Stuk **236** (1995-1996) – Nr. 1

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996 27 FEBRUARI 1996

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer Guy Swennen —

houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, tot invoering van de persoonlijke assistentie

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Terreinafbakening

Dit voorstel van decreet beoogt de wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, hierna het decreet genoemd. Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, hierna het Fonds genoemd, moet, in het kader van zijn opdrachten zoals vermeld in artikel 4 van het decreet, in het bijzonder 3° en 7°, kunnen voorzien in bepaalde behoeften aan bijstand waaraan op dit ogenblik niet of nauwelijks voldaan wordt.

Dit voorstel beperkt zich tot de problematiek van de bijstand door fysieke personen. De materiële bijstand (hulpmiddelen, aanpassing woning, aanpassing wagen, enzovoort) neemt het Fonds reeds ten laste overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1992 tot vaststelling van de criteria, modaliteiten en bedragen van de tussenkomsten voor individuele materiële bijstand tot sociale integratie ten gunste van personen met een handicap.

Bovendien wil dit voorstel van decreet uitsluitend een oplossing geven voor de behoefte aan niet-gespecialiseerde dienstverlening, zoals de bijstand bij ADL-handelingen, bij huishoudelijke taken, bij verplaatsing, enzovoort. De behandeling of begeleiding van bijvoorbeeld medische, revalideren-

de of pedagogische aard valt buiten het bestek van dit voorstel. Kenmerkend voor de niet-gespecialiseerde bijstand door derden is dat het gaat om, voor het merendeel, eenvoudige taken die geen specifieke vooropleiding vereisen.

Ten slotte richt het voorstel zich prioritair tot personen met een handicap die de hierboven omschreven dienstverlening intensief en langdurig nodig hebben. Die personen kunnen in een voorziening opgevangen worden. In dat geval maakt de tenlasteneming van de bijstand, zoals hierboven omschreven, deel uit van de tegemoetkoming van het Fonds in de kostprijs van voorzieningen (de dagprijs). Tot nog toe kwam het Fonds echter niet tegemoet in de niet-gespecialiseerde bijstand door derden buiten de voorziening.

2. Omschrijving

Met dit voorstel van decreet wordt gestreefd naar het versterken van de autonomie en zelfredzaamheid van de persoon met een handicap door hem de organisatie van de persoonlijke assistentie in eigen handen te geven. Persoonlijke assistentie is de bijstand door derden verleend aan een persoon met een handicap bij het vervullen van de essentiële leeffuncties van die persoon. Tot essentiële leeffuncties worden gerekend : de verplaatsing, het bereiden en nuttigen van voedsel, de persoonlijke hygiëne, het zich kleden, het onderhoud van de woning en het huishoudelijk werk, de communicatie en het sociaal contact. Persoonlijke assistenten zijn de personen die deze hulp verstrekken. De persoon met een handicap zorgt zelf voor zijn persoonlijke assistentie. Dat houdt in dat de persoonlijke assistenten hun taken uitoefenen op basis van een overeenkomst met de persoon met een handicap en dat de persoon met een handicap zelf de verantwoordelijkheid opneemt voor de organisatie van de assistentie.

Het voorstel van decreet bepaalt dat het Fonds, in het kader van zijn opdracht en volgens de regeling bepaald door de Vlaamse regering, onder bepaalde voorwaarden kan beslissen de kosten, gemaakt door personen met een handicap voor de vergoeding van de activiteiten van een persoonlijke assistent, ten laste te nemen. Ook de kosten die voortvloeien uit de organisatie van de persoonlijke assistentie, kunnen door het Fonds ten laste worden genomen. Dat betreft in de eerste plaats de organisatiekosten voor de administratieve afhandeling, zoals de afdracht van belastingen en sociale bijdragen en het afsluiten van de noodzakelijke verzekeringen. Kosten worden geheel of gedeeltelijk ten laste genomen door het Fonds.

De kosten die personen met een handicap maken voor de vergoeding van de activiteiten aan de persoonlijke assistent, worden ook het persoonlijke assistentiebudget genoemd.

Bijstand op de arbeidsplaats, ook arbeidsassistentie genoemd, kan geen deel uitmaken van de persoonlijke assistentie omdat hierbij rekening gehouden moet worden met de specifieke vereisten van de arbeidssituatie. Daartoe moeten de nodige maatregelen getroffen worden in het kader van de integratie in het arbeidsproces. Om dezelfde redenen is persoonlijke assistentie ook uitgesloten in een onderwijsinstelling en op de plaats van beroepsopleiding, omscholing of herscholing.

Een persoon met een handicap kan voor eenzelfde periode met meerdere persoonlijke assistenten een overeenkomst sluiten.

3. Motivering

Dat het Fonds, in het kader van zijn algemene opdracht, het persoonlijke assistentiebudget te zijnen laste neemt, is gegrond op verschillende overwegingen.

1. Van het persoonlijk assistentiebudget gaat een belangrijke emancipatorische werking uit. De persoon met een handicap krijgt zelf de middelen in handen om de belemmeringen die hij ondervindt in zijn sociale integratie, te verminderen of op te heffen. Hij kan zelf bepalen wie komt helpen, welke hulp, wanneer en met welke intensiteit geboden wordt. Vanuit zijn positie van beheerder van de eigen middelen kan hij eisen stellen en er ontstaat in dat opzicht meer gelijkwaardigheid tussen de positie van de zorgvrager en de zorgverstrekker. Het zelfbeschikkingsrecht van de persoon met een handicap wordt versterkt en het opnemen van verantwoordelijkheid en de zelfredzaamheid worden gestimuleerd. Omdat het budget het voor personen met een handicap die in staat zijn om thuis hun eigen opvang en bijstand te organiseren, mogelijk maakt om buiten een residentiële voorziening te blijven, kunnen het gevaar van verlies van zelfredzaamheid en autonomie zowel als andere psychische nadelen verbonden met het fenomeen van "institutionalisering", zoals vervreemding en desoriëntatie, voorkomen worden. Het persoonlijke assistentiebudget biedt aan personen met een handicap de mogelijkheid om een zo normaal mogelijk leven te leiden : vrije keuze van woonplaats, verblijf in de eigen woning, vrije keuze van activiteiten enzovoort.

2. Met de tenlasteneming van het persoonlijke assistentiebudget kan de overheid haar optreden preciezer afstemmen op de individuele integratieproblemen van de persoon met een handicap, wat meer zorg-op-maat zou betekenen. Dat is belangrijk omdat een minder geïndividualiseerde aanpak voor de ene persoon leidt tot een gebrek aan zorg waardoor bepaalde behoeften onbeantwoord blijven en voor de andere leidt tot overconsumptie, wat verspilling van middelen tot gevolg heeft en het gevaar van bevoogding vergroot. Door de invoering van het assistentiebudget kunnen plaatsen in de woonvoorzieningen voorbestemd blijven voor degenen die aangewezen zijn op deze intensieve zorgvorm.

3. De ontwikkeling van een aanbod van persoonlijke assistentie door georganiseerde diensten is zeer moeilijk te organiseren in die gevallen waar het gaat om intensieve en langdurige bijstand op onregelmatige uren en buiten een gestructureerde setting, bijvoorbeeld tijdens verplaatsingen. Een financieringssysteem dat zich rechtstreeks tot de persoon met een handicap richt, biedt voor deze hulpvragen een gepaste oplossing.

De praktijk van de wetgeving in onder meer de VS, Zweden, Denemarken, Groot-Brittannië en Nederland leert dat zelfstandig wonende personen met een handicap die een beroep kunnen doen op de hulp van persoonlijke assistenten, hun autonomie en hun keuzemogelijkheden inzake wonen en activiteiten aanzienlijk zien toenemen. Vlaanderen mag niet het risico lopen achterop te blijven op het vlak van toepassingen en methoden in de gehandicaptenzorg die reeds op een ruime, internationale consensus kunnen rekenen.

4. Basisopties

Om als begunstigde voor het persoonlijke assistentiebudget van het Fonds in aanmerking te komen moet de persoon met een handicap in de eerste plaats gerechtigde zijn in de zin van

het decreet. Bovendien moet de persoon met een handicap aan vier bijkomende voorwaarden voldoen tijdens de periode van de tenlasteneming :

1° meerderjarig en rechtsbekwaam zijn ;

2° zelf de verantwoordelijkheid op zich nemen van de organisatie van de hulp bij het vervullen van de leeffuncties ;

3° niet opgenomen zijn door een voorziening die bestemd is voor de opname van personen met een handicap, vermeld in artikel 3, § 1 van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten ;

4° geen hulp ontvangen van een erkende dienst voor gezins- en bejaardenhulp.

De eerste twee voorwaarden dienen ertoe de emancipatorische meerwaarde te waarborgen van het werken met een persoonlijk assistentiebudget, door de stimulansen die dat oplevert voor de autonomie en zelfwerkzaamheid van de persoon met een handicap. Minderjarigen en personen die, door een mentale handicap, niet zelf de verantwoordelijkheid kunnen dragen voor de organisatie van de hulp, kunnen geen begunstigde zijn. Bij deze doelgroepen krijgt de relatie tussen helper en geholpene een heel ander karakter : de relatie heeft het karakter van (ped)agogische begeleiding en toezicht ; de juridische verantwoordelijkheid en de verantwoordelijkheid voor de inhoudelijke organisatie van de assistentie zijn geheel of gedeeltelijk overgedragen aan een derde ; van een volledig zelfstandige keuze door de persoon met een handicap is geen sprake.

De twee laatste voorwaarden zijn noodzakelijk om te voorkomen dat reeds gesubsidieerde hulp een tweede maal ten laste genomen zou worden door de overheid.

Daarom mag het assistentiebudget niet gecumuleerd worden met andere vormen van persoonlijke bijstand in het vervullen van de leeffuncties die eveneens gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap.

De persoonlijke assistenten moeten aan de volgende twee voorwaarden voldoen :

1° Zij moeten meerderjarig zijn, omdat rechtsbekwaamheid noodzakelijk wordt geacht voor het afsluiten van een overeenkomst met een persoon met een handicap en omdat de persoonlijke assistenten in staat moeten zijn met voldoende verantwoordelijkheid te handelen.

2° Zij mogen geen bloed- en aanverwant zijn tot en met de derde graad. Mantelzorg moet blijvend worden aanzien als een onmisbaar onderdeel van de hulp aan personen met een handicap. Een essentieel aspect van de mantelzorg is de vrijwilligheid van de verleende hulp. Die vrijwilligheid wordt zowel door de gehandicapte personen zelf als door de informele zorgverstrekkers als een essentiële voorwaarde ervaren om de specifieke emotionele band, die de mantelzorg zo waardevol maakt, niet te verliezen. Bij het vastleggen van het persoonlijk assistentiebudget moet erop worden gelet dat de vrijwilligheid van de mantelzorg niet in het gedrang komt. Dat kan het best door een kring van beschermde personen af te bakenen waarvan we weten dat ze in onze samenleving de belangrijkste verstrekkers van informele zorg zijn, namelijk de bloed- en aanverwanten tot en met de derde graad.

Aangezien het in dit voorstel gaat om een tenlastelegging van de kosten voor het vergoeden van de prestaties van de persoonlijke assistent, moeten de prestaties en de kosten van de persoonlijke assistentie bewezen worden.

5. Uitvoering

Na advies van het Fonds bepaalt en regelt de Vlaamse regering :

1° de modaliteiten van de overeenkomst met de persoonlijke assistent ;

2° het maximale bedrag en de voorwaarden van de tenlasteneming ;

3° de bewijsvoering van de kosten voor de vergoeding van de activiteiten van de persoonlijke assistenten ;

4° een programmatie voor de persoonlijke assistentie ;

Bovendien kan de Vlaamse regering, na advies van het Fonds, vastleggen welke minimale behoefte aan persoonlijke assistentie van een persoon met een handicap als voorwaarde in aanmerking komt voor een assistentiebudget.

De verantwoordelijkheid van de persoon met een handicap over de organisatie van de eigen assistentie omvat ten minste de verantwoordelijkheid over de inhoudelijke organisatie. Ondersteuning door derden voor wat betreft de instrumentele onderdelen van de organisatie, zoals de administratieve afhandeling, bijvoorbeeld inzake de afdracht van belastingen en sociale bijdragen, doet hieraan geen afbreuk.

De persoon met een handicap hoeft niet noodzakelijk op te treden als werkgever van de persoonlijk assistent om te voldoen aan de voorwaarden voor de tenlasteneming van de assistentie. Het inbrengen van een intermediaire structuur tussen beide actoren, zoals een vereniging van budgethouders of een uitzendbureau voor persoonlijke assistenten, is zelfs aangewezen. Maar die intermediairs moeten zich tot een strikte opdracht van instrumentele ondersteuning beperken, om te vermijden dat ze uitgroeien tot institutionele voorzieningen die afbreuk doen aan de emancipatorische uitgangspunten van de persoonlijke assistentie.

6. Conclusies

Het voorliggend voorstel van decreet geeft een antwoord op de concrete en dringende vraag van personen met een fysieke handicap om zo veel mogelijk een autonoom en sociaal geïntegreerd leven te kunnen leiden.

Meer bepaald wil het voorstel aan personen met een handicap meer mogelijkheden bieden om zelf de verantwoordelijkheid op te nemen voor de organisatie van de hulp, verleend door persoonlijke assistenten bij het vervullen van hun essentiële levensfuncties. Het voorstel bepaalt dat het Fonds, onder bepaalde voorwaarden, dat persoonlijke assistentiebudget geheel of gedeeltelijk ten laste neemt.

7. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 2

In artikel 2 wordt in het decreet een hoofdstuk ingevoegd dat handelt over de tenlasteneming van de kosten voor de vergoeding van de activiteiten van persoonlijke assistenten.

Het nieuwe hoofdstuk VIIbis omvat de artikelen58bis tot en met 58quater.

Artikel 58bis

Dit artikel definieert de begrippen persoonlijke assistenten en persoonlijke assistentie. In 1° wordt de persoonlijke assistent omschreven als diegene die een overeenkomst met een persoon met een handicap afsluit en in het kader van die overeenkomst persoonlijke assistentie verleent. Het afsluiten van een overeenkomst met een persoonlijke assistent naar keuze vormt een waarborg voor het autonome optreden van een persoon met een handicap. Er worden twee voorwaarden opgelegd, waaraan de persoonlijke assistent moet voldoen. Omwille van de verantwoordelijkheid die de betrokkene draagt bij het uitvoeren van de assistentietaken en om een rechtsgeldige overeenkomst te kunnen afsluiten, moet de persoonlijke assistent meerderjarig zijn. Ter bescherming van de mantelzorg, die haar grote waarde en onvervangbaarheid put uit de vrijwilligheid waarmee ze verleend wordt, wordt bepaald dat bloed- en aanvervanten tot en met de derde graad geen persoonlijke assistent, in de zin van het decreet, kunnen zijn. In 2° wordt de persoonlijke assistentie gedefinieerd als de activiteiten die een persoonlijke assistent uitvoert met het oog op de bijstand van personen met een handicap bij het vervullen van hun leeffuncties. Die leeffuncties worden op beperkende wijze opgesomd. Omdat de assistentie op de arbeidsplaats specifieke overeenkomsten vergt met de werkgever in het kader van de arbeidswetgeving, is daarvoor de uitwerking van een aparte regeling aangewezen in het kader van de tegemoetkomingen van het Fonds in het kader van de integratie in het arbeidsproces, onder meer voor wat betreft de aanpassing van de arbeidspost. Om te vermijden dat de overheid dezelfde bijstand tweemaal ten laste neemt, kan er evenmin persoonlijke assistentie verleend worden in een onderwijsinstelling en op een plaats van beroepsopleiding, omscholing en herscholing.

Artikel 58ter

In dit artikel wordt de mogelijkheid van een financiering door het Fonds van persoonlijke assistentie vastgelegd. Artikel 58ter omschrijft, in een eerste paragraaf, die financiering als de tenlasteneming van de kosten verbonden met de persoonlijke assistentie. De kosten die kunnen worden ten laste genomen, zijn de vergoeding van de persoonlijke assistent voor de persoonlijke assistentie en de kosten van het organiseren van de persoonlijke assistentie. Alleen strikte organisatiekosten komen in aanmerking, zoals de kosten van de dienstverlening van een sociaal secretariaat, van het plaatsen van vacatures, van de bijscholing van de personen met een handicap door middel van meer support. Andere werkingskosten, zoals de kosten voor de aankoop van toestellen en materialen, worden niet ten laste genomen in het kader van de tenlasteneming van een persoonlijk assistent. De vergoeding en de organisatiekosten kunnen geheel ten laste worden genomen, maar ook gedeeltelijk, waarbij een deel van de kosten ten laste van de personen met een handicap blijven.

De tweede paragraaf van artikel 58ter bepaalt enerzijds dat voor het toekennen van een tenlasteneming in het kader van de persoonlijke assistentie de gangbare inschrijvingsprocedure van het Fonds, zoals bedoeld in hoofdstuk V van het decreet, van toepassing is. Anderzijds wordt een gedegen bewijsvoering van de kosten geëist. Zo kan de tenlasteneming door het Fonds nauwgezet en correct worden uitgevoerd.

De voorkeur wordt gegeven aan de tenlasteneming van individueel gemaakte kosten, zoals die in § 1 wordt omschreven, boven andere vormen van tegemoetkomingen die in principe mogelijk zijn, zoals bijvoorbeeld een tegemoetkoming in de vorm van diensten. Die keuze is te verantwoorden door de grote emancipatorische meerwaarde die het resultaat is van de zelfwerkzaamheid en onafhankelijkheid van de personen met een handicap bij het organiseren van de persoonlijke assistentie. Omdat dat doel alleen bereikt wordt indien de persoon met een handicap voldoende in staat is zelfstandig de activiteiten te organiseren en de verantwoordelijkheid ervoor op zich te nemen, moeten een aantal bijkomende voorwaarden opgelegd worden ten aanzien van de begunstigde personen met een handicap. Daarom wordt in 1° en 2° van artikel 58ter, § 3 bepaald dat de persoon met een handicap meerderjarig en rechtsbekwaam moet zijn en in staat moet zijn zelf de verantwoordelijkheid op te nemen voor de organisatie van de persoonlijke assistentie. Hiermee wordt bedoeld dat de persoon met een handicap volledig zelfstandig beslist over en de verantwoordelijkheid draagt voor onder meer de keuze van een persoonlijke assistent, de bepaling van de frequentie, de omvang en aard van de assistentie-taken, het opstellen en ondertekenen van de overeenkomst met de persoonlijke assistent, het geven van opdrachten aan de persoonlijke assistent, het beoordelen van de uitgevoerde assistentieactiviteiten. Het gaat hierbij duidelijk om de inhoudelijke organisatie. Ondersteuning door derden voor wat betreft instrumentele onderdelen van de organisatie, bijvoorbeeld de administratieve afhandeling of de poolvorming van persoonlijke assistenten, doet hieraan geen afbreuk en zal dikwijls zelfs aangewezen zijn.

3° en 4° van artikel 58ter, § 3 behelzen een aantal beperkingen die de persoon met een handicap, die als begunstigde voor tenlasteneming van de persoonlijke assistentie in aanmerking wil komen, worden opgelegd om te voorkomen dat reeds gesubsidieerde hulp een tweede maal ten laste zou genomen worden door de Vlaamse Gemeenschap. Daarom worden personen met een handicap die in een erkende residentiële of semi-residentiële voorziening opgevangen worden, uitgesloten als begunstigde. Die beperkende voorwaarde is dus niet van toepassing op de beschutte werkplaatsen, de diensten voor plaatsing in gezinnen, de thuisbegeleidingsdiensten en de diensten voor zelfstandig wonen. De persoon met een handicap die in een woonvoorziening verblijft, kan wel begunstigde zijn van de tenlasteneming van persoonlijke assistentie vanaf het moment dat het verblijf in de voorziening een einde neemt. Voor de toegelaten combinaties van persoonlijke assistentie met vormen van bijstand, die gesubsidieerd worden door het Fonds, wordt het aan het Fonds overgelaten om bij zijn beslissing over de tenlasteneming rekening te houden met de globale situatie. Verder is ook het ontvangen van hulp van een Dienst Gezins- en Bejaardenhulp, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van de diensten gezins- en bejaardenhulp en van de opleidingscentra voor gezins- en bejaardenhulp, onverenigbaar met het statuut van begunstigde van persoonlijke assistentie.

Het tweede lid van artikel 58ter stelt de Vlaamse regering in de mogelijkheid om een bijkomende voorwaarde op te leggen inzake de minimale behoefte aan persoonlijke assistentie. Dat moet de Vlaamse regering toelaten om binnen de budgettaire grenzen erover te waken dat de prioritaire doelgroep van de tenlasteneming van de persoonlijke assistentie, met name de personen met een handicap die het voor de bevordering van hun sociale integratie niet kunnen redden zonder

langdurige en intensieve bijstand van derden, in voldoende mate bereikt wordt.

Artikel 58quater regelt de verdere bevoegdheden van de Vlaamse regering ten aanzien van de tenlasteneming van de persoonlijke assistentie. Een maximaal bedrag van de tenlasteneming moet worden vastgelegd om al te dure zorgoplossingen te vermijden. Niet in elke situatie is een persoon met een handicap die aan de voorwaarden voldoet, het beste af met persoonlijke assistentie. Zo is opvang buiten een voorziening zonder enige vorm van mantelzorg meestal niet haalbaar : een persoon met een handicap die op geen enkele vorm van mantelzorg een beroep kan doen en bij wie deze mantelzorg op korte termijn niet ontwikkeld kan worden, doet best een beroep op de opvang in een beschermde woonvorm of een instelling.

In hetzelfde artikel wordt in 4° bepaald dat de Vlaamse regering een programmatie kan opleggen inzake de tenlasteneming van persoonlijke assistentie. Op die wijze kan worden verzekerd dat een substantieel aantal personen met een handicap kan rekenen op de tenlasteneming van de persoonlijke assistentie, zonder dat de budgettaire beheersbaarheid binnen de grenzen van de begrotingskredieten van het Fonds in het gedrang komt.

Artikel 3

De uiterste datum van de inwerkingtreding van het voorstel van decreet wordt vastgesteld op 1 januari 1997. Dat moet de Vlaamse regering toelaten binnen de termijn de nadere regelen vast te stellen voor de uitvoering van dit decreet.

Guy SWENNEN

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap wordt een Hoofdstuk VIIbis met artikel 58bis tot en met artikel 58quater ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Hoofdstuk VIIbis

Tenlasteneming van persoonlijke assistentie

Artikel 58bis

In dit decreet wordt verstaan onder :

1° persoonlijke assistent : een meerderjarige die persoonlijke assistentie verleent in het kader van een overeenkomst met een persoon met een handicap die de hulp ontvangt, met uitsluiting van de bloed- en aanverwanten tot en met de derde graad ;

2° persoonlijke assistentie : de activiteiten van een persoonlijke assistent, gericht op het bijstaan van een persoon met een handicap bij het vervullen van de volgende functies : de verplaatsing, het bereiden en nuttigen van voedsel, de persoonlijke hygiëne, het zich kleden, het onderhoud van de woning en het huishoudelijk werk, de communicatie en het sociaal contact. Het functioneren in een onderwijsinstelling, op de plaats van beroepsopleiding, omscholing en herscholing of op de arbeidsplaats komt niet in aanmerking voor persoonlijke assistentie ;

3° persoonlijk assistentiebudget : de door het Fonds ten laste genomen kosten die personen met een handicap maken voor de vergoeding van de activiteiten van de persoonlijk assistent.

Artikel 58ter

§ 1. Het Fonds kan, binnen de grenzen van zijn begroting, geheel of gedeeltelijk en tot een maximaal bedrag de kosten ten laste nemen die een persoon met een handicap maakt voor het vergoeden van de activiteiten die een persoonlijke assistent uitvoert in het kader van de persoonlijke assistentie, evenals de organisatiekosten die uit de persoonlijke assistentie voortvloeien.

§ 2. De beslissing over de tenlasteneming gebeurt op de wijze zoals bepaald in artikel 41 van dit decreet. De kosten van de persoonlijke assistentie moeten bewezen worden.

§ 3. Om een tenlasteneming te verkrijgen zoals bedoeld in § 1, moet een persoon met een hanciap, behoudens aan de voorwaarden bepaald in artikel 7 van dit decreet, voor de periode dat de tenlasteneming van de persoonlijke assistentie geldt, aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° meerderjarig en rechtsbekwaam zijn ;

2° zelf de verantwoordelijkheid opnemen voor de organisatie van de persoonlijke assistentie ;

3° niet opgenomen zijn door een voorziening die bestemd is voor de opname van personen met een handicap, vermeld in artikel 3, § 1, van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten ;

4° geen hulp ontvangen van een erkende dienst voor gezins- en bejaardenhulp.

De Vlaamse regering kan de minimale behoefte aan persoonlijke assistentie vastleggen die als voorwaarde geldt om in aanmerking te komen voor een assistentiebudget.

Artikel 58quater

De Vlaamse regering bepaalt :

1° de modaliteiten van de overeenkomst met de persoonlijke assistent, zoals bedoeld in artikel 58bis, 1° ;

2° het maximale bedrag en de voorwaarden van de tenlasteneming, zoals bedoeld in artikel 58ter, §§ 1 en 2 ;

3° de bewijsvoering van de kosten van de persoonlijke assistentie, zoals bedoeld in artikel 58ter, § 2.

4° een programmatie voor de tenlasteneming van de persoonlijke assistentie.".

Artikel 3

Dit decreet treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt en uiterlijk op 1 januari 1997.

Guy SWENNEN